

BWV 17
Wer Dank opfert, der preiset mich Kto mi ofiaruje chwałę, uczci mię

Erster Teil

Coro

Wer Dank opfert, der preiset mich, und das ist der Weg,
dass ich ihm zeige das Heil Gottes.

Kto mi ofiaruje chwałę, uczci mię; a temu, który naprawia drogę swą, ukaże
zbawienie Boże. (Ps 50, 23, przekład wg Biblii Gdańskiej)

Recitativo A

Continuo Es muss die ganze Welt ein stummer Zeuge werden
Von Gottes hoher Majestät,
Luft, Wasser, Firmament und Erden,
Wenn ihre Ordnung als in Schnuren geht;
Ihn preiset die Natur mit ungezählten Gaben,
Die er ihr in den Schoß gelegt,
Und was den Odem hegt,
Will noch mehr Anteil an ihm haben,
Wenn es zu seinem Ruhm so Zung als Fittich regt.

Niechaj natury siły wsze jako świadkowie niemi
Potwierdzą wielką chwałę Boga,
Niechaj powietrza, wody, nieboskłonu, ziemi
Wielbi Go piękno i harmonia błoga.
Przyroda cześć niech odda Mu, darów rozlicznych pomna,
W głębinach swych i górach.
Istota wszelka, co w nią życie tchnął i która
Ku Niemu Ignie, choć skromna,
Niech sławi Go, głos wznosząc, niczym ptak swe pióra.

Aria S

Herr, deine Güte reicht, so weit der Himmel ist,
Und deine Wahrheit langt, so weit die Wolken gehen.
Wüßt ich gleich sonst nicht, wie herrlich groß du bist,
So könnt ich es gar leicht aus deinen Werken sehen.
Wie sollt man dich mit Dank davor nicht stetig preisen?
Da du uns willst den Weg des Heils hingegen weisen.

Panie, dobroć Twa sięga po kres nieboskłonu,
A prawda Twoja nad chmury się wznosi.
Gdybym znikąd nie poznał chwały Twego tronu,
Świat Twoich stworzeń by ją mi ogłosił.
Jak Ci nie składać ciągle dziękczynienia,
Gdy wszędy wiedziesz nas drogą zbawienia?

Zweiter Teil

Recitativo T

Einer aber unter ihnen, da er sahe, dass er gesund worden war,
kehrte um und preisete Gott mit lauter Stimme und fiel auf sein Angesicht
zu seinen Füßen und dankte ihm, und das war ein Samariter.

Ale jeden z nich ujrzawszy, że jest uzdrowiony, wrócił się, wielkim głosem
chwaląc Boga; I padł na oblicze swoje u nóg jego, dziękując mu; a ten był
Samarytanin. (Lk 17, 15-16, za Biblią Gdańską)

Aria T

Welch Übermaß der Güte
Schenkst du mir!
Doch was gibt mein Gemüte
Dir dafür?
Herr, ich weiß sonst nichts zu bringen,
Als dir Dank und Lob zu singen.

Bezmiar dobroci wszelkiej
Dostałem od Ciebie!
Lecz co Twej chwale wielkiej
Daruję od siebie?
Tylko to Ci niosę, Panie:
Dzięki, cześć i me śpiewanie.

Recitativo B

Sieh meinen Willen an, ich kenne, was ich bin:
Leib, Leben und Verstand, Gesundheit, Kraft und Sinn,
Der du mich lässt mit frohem Mund genießen,
Sind Ströme deiner Gnad, die du auf mich lässt fließen.
Lieb, Fried, Gerechtigkeit und Freud in deinem Geist
Sind Schätz, dadurch du mir schon hier ein Vorbild weist,
Was Gutes du gedenkst mir dorten zuzuteilen
Und mich an Leib und Seel vollkommentlich zu heilen.

Wejrzyj w mą wolę, a kto jestem, powiem:
Krew, życie, rozum, zmysł, siła i zdrowie,
Rozkoszą moich warg, które Cię sławią śpiewem,
Strumienie łaski Twojej z dobroci powiemem.
Miłość, pokój i sąd prawy, radość w duchu Twojem
Jako skarby mi dajesz, gdy się Ciebie boję,
Bym już tutaj skosztował tej przyszłej słodkości,
Kiedy mą duszę zbawisz i wskrzesisz me kości.

Choral

Wie sich ein Vatr erbarmet
Üb'r seine junge Kindlein klein:
So tut der Herr uns Armen,
So wir ihn kindlich fürchten rein.
Er kennt das arme Gemächte,
Gott weiß, wir sind nur Staub.
Gleichwie das Gras vom Rechen,
Ein Blum und fallendes Laub,
Der Wind nur drüber wehet,
So ist es nimmer da:
Also der Mensch vergehet,
Sein End, das ist ihm nah.

Jak ojciec się lituje
Nad swym dzieckiem małym,
Tak miłość Twa góruje
Nad tym światem całym.
Bóg zna nasz rodzaj nędzny,
Wie, żeśmy proch i pył.
Jak trawa, co płowieje,
Kwiat i opadły liść,
Co skoro wiatr powieje,
Na straty musi iść.
Takoż i człek przeminie
W śmierci bliskiej godzinie.

Tłum. Paweł Piszczatowski